

HỒI THỨ HAI MƯƠI HAI CỨU TINH BẤT NGỜ

Đại yển nhanh chóng được dọn ra. “Tuyệt Phong Tam Mỹ” vốn là người trong hắc đạo, bây giờ lần đầu tiên dự tiệc với quần hùng, thấy khí thế trang nghiêm nhưng cũng rất vui vẻ hữu nghị thì cảm thấy vô cùng hào hứng.

Trên hàng ghế chủ tọa gồm Tạ Vũ Diệp, “Sơn xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn và các nhân vật lãnh đạo các môn phái.

Sau khi báo cáo lại kết quả của chuyến đi, khôi phục thành công Cái Bang và Trường Sơn phái cho quần hùng nghe, Tạ Vũ Diệp nhìn Công Tôn Tuấn và hỏi ông:

- Công Tôn Trại chủ, “Địa Hồ” Bàn Khắc Chi chuyến này đến Hạ Lan Sơn có tin tức gì không?

Công Tôn Tuấn đáp:

- Hai tháng trước Bàn đại hiệp có nhờ đệ tử Cái Bang báo tin về mọi việc đến lúc đó vẫn an toàn, việc điều tra tiến hành theo đúng kế hoạch, nhưng sau này không có tin tức gì am thêm nữa, không biết vì sao. Mọi người ở đây đang rất lo lắng.

Đại đệ tử của chương môn phái Võ Đương “Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác liền nói:

- Theo lời Tạ Thống lĩnh thì thời gian gần đây tặc đảng Cự Linh Giáo đang rất hoang mang, sau khi nanh vuốt chúng ở hai phái Cái Bang và Trường Sơn phái bị chặt và Mỹ Thiết An cùng đám tay chân đắc lực bị Tạ thống lĩnh đánh bại ở Đoạn Hòn Nhai thì lo rút về Hạ Lan Sơn cố thủ. Tuy nhiên “Địa Hồ” Bàn Khắc Chi khinh công trác tuyệt, chắc cũng không đến nỗi gặp khó khăn gì đâu. Hơn nữa nếu có biến cố gì ắt đã có người liên lạc về báo tin.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Sau khi “Địa Hồ” Bàn Khắc Chi đi mấy ngày thì sư tổ của tại hạ là Thanh Trúc Đạo Nhân cũng đã tình nguyện tới Hạ Lan Sơn hiệp trợ cho Bàn đại hiệp.

Thiện Vân trưởng lão cười nói:

- Nếu vậy thì yên tâm rồi. Kiếm pháp của Thanh Trúc Đạo Nhân đã đạt tới xuất thần nhập hóa. Đương kim võ lâm khó tìm ra địch thủ, mấy năm nay gần đây vị đó đã luyện thành “Tình la thần công” gần như luyện thân thành kim cương bất hoại, rất khó có người đả thương được. Hơn nữa Thanh Trúc Đạo Nhân là người có cơ trí, Cự Linh Giáo cho dù lợi hại đến đâu cũng không làm gì được!

Tạ Vũ Diệp nhìn Công Tôn Tuấn hỏi:

- Vừa rồi tại hạ nhờ Công Tôn Tuấn trại chủ điều tra tin tức về Cùng Lai phái, không biết kết quả thế nào?

Công Tôn Tuấn đáp:

- Đã cho người điều tra, về báo lại là Cùng Lai phái thời gian này dường như bế quan tỏa cảng, không giao du với bất kỳ môn phái nào.

Cao Kỳ Trác nói:

- Chương môn nhân Cùng Lai phái Tăng Diên Tề võ công cũng bình thường thôi, cho dù quy thuận Cự Ling Giáo cũng không đáng lo.

Huệ Phi Đại sư bấy giờ mới lên tiếng:

- A điều đà phật! “Hồi hoàn tử tượng thần công” của phái Cùng Lai được coi là võ lâm nhất tuyệt, nếu luyện đến thặng thừa tối cao thì sẽ hóa thân thành kim cương bất hoại, không bị đao kiếm chỉ chưởng đá thương...

“Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn hỏi:

- Không biết Tăng Diên Tề đã luyện “Hồi hoàn tử tượng thần công” tới trình độ nào?

Huệ Phi Đại Sư lắc đầu đáp:

- Bản nạp chỉ biết Cùng Lai phái có công phu lợi hại như thế, còn không biết cụ thể Tăng Diên Tề đã luyện tới trình độ nào, nhưng nghe nói sau khi bế quan khổ luyện xong, hẳn cho tám đệ tử võ công cao nhất Cùng Lai phái dùng cả đao kiếm và chỉ chưởng tấn công mình nhưng cơ thể hẳn không hề tổn hại!

Công Tôn Tuấn trầm ngâm nói:

- Vậy thì đúng là Tăng Diên Tề luyện thân thành kim cương bất hoại rồi còn gì? Làm thế nào mà đối phó được với “Hồi hoàn tử tượng thần công”?

Huệ Phi Đại sư đáp:

- Theo bản nạp được biết thì năm xưa ở Trường Bạch Sơn có một vị kỳ nhân luyện “Huyền băng thần công” có khả năng phá được “Hồi hoàn tử tượng thần công”. “Huyền băng thần công” dùng “Huyền băng chưởng” phát ra hàn khí có thể làm khí huyết đối phương đông lại mà chết, nếu nội lực càng mạnh thì khí âm hàn lại càng đáng sợ. Tuy nhiên nếu muốn luyện thần công này thì phải cần có nội công thâm hậu, tu vì ít nhất là ba bốn chục năm trở lên. Nếu không, khi luyện lực phủ ngũ tạng sẽ bị di căn đổi vị mà chết!

Tạ Vũ Diệp biết Lăng Hồng Liên đã luyện thành “Huyền băng thần công” và “Huyền băng chưởng” nhưng chưa biết nàng đã luyện tới hỏa hầu cần thiết để phá được “Hồi hoàn tử tượng thần công” chưa, liền nói:

- Cái đó không thành vấn đề, chỉ không biết vị tới Cùng Lai trinh sát về có thông báo thêm tin tức gì cụ thể không?

“Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn đáp:

- Xem ra Huệ Phi Đại sư nói cũng có lý. Dường như Tăng Diên Tề luyện “Hồi hoàn tử tượng thần công” cũng đã có hỏa hầu tương đối. Tên này liên kết chặt chẽ với Cự Linh Giáo, cây thế Mỹ Thiết Am mà tiếm đoạt chức chương môn nhân, sát hại đồng môn, tạo ra huyết kiếp cho Cùng Lai phái. Chỉ sợ đối với Mỹ Thiết Am, Tăng Diên Tề là tay chân đắc lực không kém gì Nhậm Công Kỳ, Nam Trung Minh hay Vạn Hoán Sơn đâu!

Cao Trác Kỳ nói:

- Nếu vậy thì Mỹ Thiết Am ắt sẽ rất yên tâm vì Cùng Lai và Tăng Diên Tề?

Công Tôn Tuấn gật đầu:

- Không sai! Cự linh Giáo có mối liên hệ rất mật thiết với Cùng Lai phái. Hơn nữa cự li giữa Cùng Lai tới Hạ Lan Sơn là gần nhất so với các môn phái khác nên Mỹ Thiết Am và Tăng Diên Tề đã liên kết nhau để phòng thủ.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Xem ra tại hạ cần đi Cùng Lai một chuyến mới được.

“Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác nói:

- Nếu Tạ Thống lĩnh xin mang theo Doãn Bang chủ và tộ sư đệ Linh Chân Tử cùng đi, Cái Bang tin tức linh thông tiện bề liên lạc, còn Linh Chân Tử sư đệ đã nắm được tình hình cụ thể ở Cùng Lai, hành động sẽ thuận tiện hơn. Nhưng chuyến này coi như thêm một lần trinh sát cuối cùng thôi, sau khi điều tra biết rõ địch tình xong lại trở về suất lĩnh toàn lực tổng tấn công mới được.

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Cao đại hiệp nói rất phải. Tại hạ sẽ ra sức điều tra tình hình cụ thể của Cùng Lai phái để về báo cáo cụ thể cho quần hùng quyết định, nhưng vị Lãng thiếu hiệp này vốn xuất thân từ phái Cùng Lai tất có nhiều mối liên hệ với người của bốn phái, hơn nữa còn thông thạo địa hình, vị đó sẽ cùng đi chuyến này.

Huệ Phi đại sư mở to mắt ngạc nhiên hỏi:

- Lãng thiếu hiệp là người của Cùng Lai phái ư?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Không sai! Lệnh tôn Lãng thiếu hiệp là Lãng Thành Đỉnh, cả hai phu thê đều bị Tăng Diên Tề sát hại.

“Tiểu Gia Cát” Cao Kỳ Trác cười nói:

- Hy vọng chuyến này Tạ thống lĩnh kết hợp cùng Lãng thiếu hiệp điều tra rõ tình hình của Cùng Lai phái. Chúng ta hãy chuẩn bị lực lượng trước để chờ Tạ Vũ Diệp đại hiệp trở về xong là tấn công cả Tăng Diên Tề và Cự Linh Giáo mới được.

Ngày hôm sau, Tạ Vũ Diệp, “Bách diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Linh Chân Tử và Lăng Hồng Liên từ biệt quần hùng, rời “Đan Tâm Trại” lên đường về phía Tây.

Bây giờ đã cuối thu, càng đi về phía Tây, dân cư càng hoang vắng, rừng càng trở nên xơ xác tiêu điều.

Tạ Vũ Diệp nói với Lăng Hồng Liên:

- Chuyến này đến Cùng Lai, Liên muội hãy triệt để chấp hành kế hoạch chung, Lệ Hằng được vọng động đấy, đặc biệt dù có gặp Tăng Diên Tề cũng không được động thủ! Vì chuyến này chúng ta chỉ trinh sát tình hình mà thôi.

Sắp được trả thù nên Lăng Hồng Liên càng trở nên kích động, giấm giăn nói:

- Muội biết rồi! Tiểu muội không phải là đứa trẻ lên ba, huynh sao nói nhiều vậy chứ?

“Bách Diệp Thần Cái” góp lời:

- Liên muội muội! Chỉ e Diệp lão đệ nếu không nhiều lời như thế, người sẽ nổi chướng lên mà làm hỏng việc.

Lăng Hồng Liên hỏi:

- Lão ca ca thấy thời gian qua, tiểu muội nổi chướng bao giờ chưa?

“Bách Diệp Thần cái” đáp:

- Tồi qua lúc Huệ Phi Đại Sư khuyên mọi người nên bớt đại khai sát giới, đừng thẳng tay tàn sát sinh linh nhiều quá, nếu Diệp lão đệ không ra hiệu thì tất Liên muội đã phản ứng rồi, đúng không?

Lăng Hồng Liên nói:

- Từ bi vô lỗi. Tặc đảng Cự Linh Giáo thì giết bao nhiêu cũng đáng, từ bi gì với chúng chứ? để khi chúng tới đốt trại Thiếu Lâm tự xem Huệ Phi Đại sư có nói “thiện tai” không?

Tạ Vũ Diệp nói:

- Liên muội lại nổi chướng lên rồi!

“Bách Diệp Thần cái” tiếp lời:

- Liên muội muội! Lần này đến Cùng Lai hành sự, hãy nghe lão ca ca nói một câu. Tăng Diên Tề là cứu nhân bất cộng đái thiên của người nhưng phải hết sức bình tĩnh đừng để lộ mình, khi nào cần động thủ thì hãy động thủ thì mới

bảo đảm thành công. Không được rút dây động rừng thì mới bảo đảm thắng lợi chung cho cả chiến dịch được.

Lăng Hồng Liên gật đầu đáp:

- Tiểu muội nhớ rồi!

Mấy hôm sau đến một tiểu trấn, Lăng Hồng Liên chỉ tay vào trấn nói:

- Trấn này gọi là Tề Sơn Trấn, Tổng đàn Cùng Lai ở Tiểu Tây Bình cách đây chỉ mười dặm.

“Bách Diệp Thần cái” nói:

- Diệp lão đệ, chúng ta vào trấn trú lại, chờ đến tối hãy bí mật tiến vào Tiểu Tây Bình, thế nào?

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Cứ làm theo lời lão ca ca là tốt!

Bốn người liền tiến vào trấn thuê khách điếm trú lại, ăn tối xong về phòng ngồi hành công chờ đến canh hai mới đổi dạ hành y mặc vào lạng lẽ rồi khách điếm thi triển khinh công do Lăng Hồng Liên dẫn đường tới Tiểu Tây Bình. với cự li mười dặm, chỉ một khắc sau là tới.

Tiểu Tây Bình bao gồm cả khu vực đạo quán không nhỏ, tường viện rất kiên cố, bốn người nhảy lên tường phía đông đạo quán nhìn vào, thấy bên trong tối om lạng phắc, không một âm thanh cũng không một ánh đèn lửa, chỉ trong hoa viên ở hậu viện là có mấy chỗ sáng đèn.

Bốn người lạng lẽ tiến vào hậu viện vẫn không phát hiện được động tĩnh gì. Tạ Vũ Diệp cảm thấy trong sự vắng lặng này rất đáng ngờ, dùng “Truyền âm nhập mật” nói với “Bách Diệp Thần cái”:

- Lão ca ca có nhận ra điều gì khác thường không?

“Bách Diệp Thần cái” cũng dùng “Truyền âm nhập mật” đáp:

- Có gì khác thường đâu?

Lão vừa nói xong thì chợt nghe từ hoa sảnh vang lên tiếng cười hô hố vội ngừng bật.

Tạ Vũ Diệp lợi dụng địa hình tiến vào, thấy hoa sảnh có bốn gian nhưng chỉ gian giữa có ánh đèn, ba gian còn lại tối om, liền tiến đến bên cửa sổ gian sáng đèn nhìn vào, thấy có ba hán tử mặt đỏ bừng, ngồi đối diện, qua mâm rượu, căn cứ vào giọng nói lẽ nhè thì đã có tới bảy tám phần tử ý.

Phía khách tọa có hai người gồm một trung niên nhân bận thanh y và một tên bận hoàng y.

Thanh y nhân chừng bốn lăm bốn sáu tuổi, mặt béo nung núc bụng chén rượu lên cười “hô hô” nói:

- Chúc mừng Tang chương môn nhân đại công đã thành! “Hồi hoàn tử tượng thần công” luyện thành, có thể nói võ học Cùng Lai phái là vô địch thiên hạ rồi! Tạ Vũ Diệp dù có thần công cái thế cũng không làm gì nổi Tang chương môn đầu!

Trung niên nhân ngồi ở ngôi chủ tọa môi mỏng mắt bé, tướng người gian xảo đáp:

- Nói vô địch thiên hạ thì chưa đúng. Võ lâm có câu “thiên ngoại hữu thiên, nhân thượng hữu nhân”. Võ học là vô bờ, núi cao còn có núi khác cao hơn. Tuy nhiên tiểu bối Tạ Vũ Diệp muốn thắng được Tang mỗ thì không dễ dàng đâu!

Thanh y hán tử nói:

- Tang chương môn nhân không chỉ võ công mà tâm cơ cũng cao hơn Tạ Vũ Diệp nhiều, hẳn chẳng qua chỉ là một tiểu tử mười chín hai mươi tuổi, sống gian hồ được bao nhiêu ngày mà kinh nghiệm, lịch lãm bằng Tang chương môn nhân nổi?

Dám đoán tên môi mỏng mắt bé ngồi ở ngôi chủ tọa là Tang Diên Tề, vênh mặt lên cười đắc ý nói:

- Tạ Vũ Diệp có thể công lực thâm hậu nhưng động phải “Hồi hoàn tử tượng thần công” thì chịu cam bái hạ phong thôi!

Tên hán tử bạn hoàng y từ đầu chưa nghe nói gì, bấy giờ mới lên tiếng:

- Võ công Tạ Vũ Diệp được dị nhân truyền thụ, ngay đến Giáo chủ mà còn kiêng kỵ mấy phần. Chúng ta không nên khinh địch!

Thanh y hán tử nói:

- Giáo chủ nói Tạ Vũ Diệp võ công cao cường, cố nhiên không sai, nhưng “Hồi hoàn tử tượng thần công” là khắc tinh của tất cả các loại võ công trong thiên hạ, Tang chương môn nhân đã luyện thân thành kim cương bất hoại, dù người khác thân thủ cao đến đâu thì làm gì được? Hơn nữa, nếu Tạ Vũ Diệp dám liều mạng đến đây, chẳng cần Tang chương môn nhân xuất thủ thì hẳn đã phải thúc thủ chịu trời rồi... cho dù có trăm cao thủ phù tá cũng không tên nào thoát mạng...

Hoàng y nhân nói:

- Hy vọng như thế. Nếu Tang Chương môn nhân đánh bại được Tạ Vũ Diệp thì trong sự nghiệp bình định võ lâm, Tang chương môn nhân là chiến công đầu đấy!

Cả ba tên đều rất lấy làm đắc ý, vừa thi nhau ăn uống vừa nói cười hô hố.

Bốn người nghe thêm một lúc nữa nhưng không có thêm tin tức gì đáng chú ý, Tạ Vũ Diệp mới kéo “Bách Diệp Thần Cái”, Lăng Hồng Liên và Linh Chân Tử ra ngoài bàn bạc.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Tình cảnh Cùng Lai phái hôm nay rất đáng ngờ, làm sao cả Tiểu Tây Bình bao la, nhà cửa san sát như thế mà không thấy có người canh phòng gì cả?

“Bách Diệp Thần Cái” trầm ngâm nói:

- Không sai! Một kẻ giảo hoạt như Tang Diên Tề trong những lúc như thế này chẳng có lý gì lại không đề phòng. Hơn nữa vừa rồi tên thanh y hán tử nói...

Lăng Hồng Liên thấy cừ nhân huỳnh hoang khoác lác thì rất muốn động thủ, nhưng nghe câu nói của tên thanh y hán tử “Tạ Vũ Diệp dám liều mạng đến đây, chẳng cần Tang chương môn nhân xuất thủ thì hẳn đã phải thúc thủ chịu trời rồi... cho dù có trăm cao thủ phù tá cũng không tên nào thoát mạng” nên nàng không dám vọng động, hơn nữa nhớ lại lời dặn của Vũ Diệp ca ca và “Bách Diệp Thần Cái” nên cố nén lòng hận thù lại, bấy giờ nghe “Bách Diệp Thần Cái” bàn thế liền hỏi:

- Lão ca ca thấy chúng ta nên hành động thế nào?

“Bách Diệp Thần Cái” thấy Lăng Hồng Liên không phản đối thì rất yên tâm nói:

- Bất luận thế nào, chúng ta trinh sát chuyên này thành công, thì phải bắt đầu chiến dịch ngay, trừng trị cho bằng được Tang Diên Tề, trả thù cho muội muội. Thế nhưng hiện tại chưa rõ hẳn bố trí như thế nào, chúng ta cứ thông thả tiếp cận điều tra thêm một ngày nữa rồi động thủ cũng chưa muộn!

Tang Diên Tề sau khi nhờ vào thế lực Cự Linh Giáo hại chết sư huynh Lăng Thành Đỉnh, chiếm đoạt chức vị chương môn nhân, tự biết tội nghiệt không nhẹ, ngoài ra chưa thể nhờ cậy trừ căn rễ nữ của Lăng Thành Đỉnh thoát nạn thì luôn luôn lo lắng bất an. Hắn biết rõ ngày sau tất có người tìm mình báo thù nên ra sức khổ luyện võ công để sẵn sàng đối phó, ở trong khu vực được canh phòng và bố trí hết sức chu đáo, ít khi ra khỏi Tổng đàn.

Thoạt tiên Tang Diên Tề tăng cường luyện võ công trần sơn của Cùng Lai phái là “Tây Vân kiếm pháp” đạt tới chín mươi thành hỏa hầu. Về sau hắn ra sức tìm kiếm trong kho điều vật của tổ sư, cuối cùng phát hiện thấy pho bí kíp võ học “Hồi hoàn tử tượng thần công” tuy là võ học thượng thặng nhưng trong phong cách thì có phần tà môn nên tổ sư Cùng Lai phái quyết định không dùng đến nó nữa nên “Hồi hoàn tử tượng thần công” gần như đã thất truyền.

Tang Diên Tề hết sức mừng rỡ chộp ngay lấy pho bí kíp võ học này ra sức khổ luyện, qua hơn mười năm đã thu được những thành tựu rất khả quan.

Sau khi luyện thành thần công, Tang Diên Tề sai tám cao thủ dùng đủ thứ binh khí và chỉ chương ra sức tấn công mình, kết quả sau khi vận “Hồi hoàn tử tượng thần công” lên thì tám tên đệ tử tuy đã dốc toàn lực nhưng Tang Diên Tề vẫn không bị tổn hại chút nào, hắn thầm tin mình đã luyện thân thành kim

cương bất hoại, trong võ lâm không ai địch nổi. Chính Tạ Vũ Diệp khi nghe Huệ Phi Đại sư nói thì trong lòng không khỏi băn khoăn chưa biết liệu “Huyền băng thần công” của Liên muội luyện được mấy thành hỏa hầu, có dám chắc đối phó nổi với “Hồi hoàn tử tượng thần công” không?

Nói gì thì nói, tuy Cùng Lai chưa phải là danh môn đại phái nhưng cao thủ của Cùng Lai đều có võ công không nhược, thế mà dùng đao kiếm vẫn không làm tổn hại được Tang Diên Tề, điều đó không thể khinh thị được!

Chàng kiên quyết không để cho Liên muội mạo hiểm xuất thủ mà phải thực hiện kế hoạch đã được thống nhất ở “Đan Tâm Trại”.

Nghe “Bách Diệp Thần Cái” nói xong, Tạ Vũ Diệp đề nghị:

- Lão ca ca! Bây giờ tiểu đệ phải vào điều tra khu vực hoa sảnh một lúc.

“Bách Diệp Thần Cái” gật đầu:

- Vậy thì Diệp lão đệ và Linh chân đại hiệp cứ vào điều tra đi, nhưng phải thật cẩn thận! Lão ca ca đưa Liên muội muội đi vào thăm mộ phần của song thân...

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Lão ca ca quả là người chu đáo. Liên muội đã cất công tới đây, đương nhiên việc trước nhất là đến thăm mộ phần của phụ mẫu rồi mới nói đến chuyện báo thù!

Nghĩ thế chàng đồng ý ngay.

“Bách Diệp Thần Cái” theo Lăng Hồng Liên sang tường viện phía tây tiến vào một hoa viên. Hoa viên này từ lâu không được chăm sóc nên cây tạp cỏ dại mọc um tùm giống như khu rừng hoang phế làm Lăng Hồng Liên không cầm được nước mắt nghĩ thầm:

- Ngày xưa nơi đây được chăm sóc rất kỹ, nay tặc nhân Tang Diên Tề chỉ lo luyện công để đối phó với bốn môn mà chẳng quan tâm gì đến mồ mả tổ tiên, thật đáng chết một trăm lần!

“Bách Diệp Thần Cái” đặt nhẹ tay lên vai nàng, nhẹ giọng nói:

- Liên muội muội! Xin hãy bớt thương tâm! Đêm khuya thanh vắng thế này, tiếng khóc rất dễ bị địch nhân phát hiện đấy!

Lăng Hồng Liên y lời không khóc nữa.

“Bách Diệp Thần Cái” chợt nói khẽ vào tai nàng:

- Có người! Vừa dứt lời bỏ tới một luống hoa xem trong cỏ dại rậm rạp.

Lăng Hồng Liên vội thi triển khinh công “Mê tông hóa ảnh” lướt theo.

“Bách Diệp Thần Cái” và Lăng Hồng Liên một trước một sau lướt đi giữa hoa viên hoang phế, một lúc thì trông thấy một ngôi lều tranh nhỏ tiêu điều.

Ngôi lều ngoảnh mặt ra hoa viên hoang phế, tựa lưng vào tường viện còn hoang phế hơn, tường đầy rêu phong, có nhiều mảng đồ nát trông rất thô lương.

Hai người liếc mắt nhìn vào, thấy trong lều có một người ngồi giữa nền đất trong bóng tối.

Dưới ánh trăng mờ mờ hắt qua các bức tường trông hoác, “Bách Diệp Thần Cái” và Lăng Hồng Liên công lực đều thâm hậu, có thể nhìn rõ người đó là một lão nhân tóc bạc rôi bù nhưng sắc mặt rất hồng nhuận tuy rất nhiều nếp nhăn, có lẽ đã ngoài bảy mươi tuổi.

Lão nhân ngồi bàn tọa, mắt nhắm nghiền, có vẻ như đang vận công.

Lăng Hồng Liên từ sau “Bách Diệp Thần Cái” chột lướt vào lều nói:

- Quy gia gia! Nguyên là gia gia vẫn khang an!

Bạch phát lão nhân chột mở mắt ra hỏi:

- Người là ai?

Ánh mắt lão nhân sáng quắt như điện chiếu lên mặt Lăng Hồng Liên.

Nàng bỏ tới nắm lấy hai tay lão nhân, thấp giọng đáp:

- Quy gia gia! Tiểu diệt là Liên nhi đây! Lăng Hồng Liên, nhi nữ của Lăng Thành Đỉnh, gia gia còn nhớ không?

Lão nhân cất giọng khàn khàn hỏi:

- Liên nhi, nhi nữ của Lăng Thành Đỉnh? Lạy trời lạy phật! Xem ra oan hồn phụ mẫu người dưới suối vàng có linh thiên rồi!

Từ đôi mắt già nua của lão nhân ứa ra hai giọt lệ.

Lão nhân này chính là Quy Kiến Bình, bảo đệ của chương môn nhân tiên nhiệm “Tam Kiếm Tuyệt Hộ” Qut Hải Bình.

Mười ba năm trước, khi Cùng Lai phái gặp kiếp nạn, Quy Kiến Bình có việc rời khỏi Cùng Lai nên mới tránh khỏi họa sát thân. Từ đó lão phiêu du tứ hải, lang bạt giang hồ, sau mới bí mật tới ẩn cư trong khu mộ địa hoang phế um tùm không ai để ý tới này.

Quy Kiến Bình là danh gia kiếm thuật số một số hai trong phái Cùng Lai, đồng thời công phu “Bát phong niên chương” cũng rất lợi hại nên Tang Diên Tề muốn diệt trừ đã lâu, chỉ là nhiều năm tìm kiếm không thấy, ai ngờ vị đó sống ở nơi hoang vu ngay trong Tiểu Bình Tây này?

Quy Kiến Bình thở dài nói:

- Liên nhi! Đáng tiếc là chúng ta đều không gặp thời vận. Bây giờ tặc nhân Tang Diên Tề đã luyện thành “Hồi hoàn tử tượng thần công” rồi! Chỉ sợ hai ông cháu chúng ta liên thủ cũng không thắng nổi hắn đâu!

“Bách Diệp Thần Cái” bước vào hỏi:

- Chẳng lẽ võ công của tiền bối mà không hơn được Tang Diên Tề?

Quy Kiến Bình ngược nhìn “Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Các hạ là Bang chủ Cái Bang “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy Doãn Bang chủ phải không? Xin thứ lỗi cho tiểu lão nhi sơ suất...

Rồi chỉ tay tới bộ ghế mộc thô sơ ở góc phòng nói:

- Mời Doãn Bang chủ ngồi!

Ba người cùng đến bàn ngồi nói chuyện.

Lăng Hồng Liên hỏi:

- Quy gia gia ở đây mà không sợ Tang Diên Tề tìm đến hãm hại hay sao?

Quy Kiến Bình cười đáp:

- Từ khi Tà đại hiệp đánh bại Xuân hộ pháp của Cự Linh Giáo ở “Đan Tâm Trại”, thầy tớ Mỹ Thiết Am lo cuống lên để đối phó, còn rảnh rỗi đâu mà quan tâm đến chuyện gì khác nữa? Mặt khác khu mộ địa này từ lâu đã thành hoang phế không người lai vãng, cây mọc thành rừng, Tang Diên Tề đâu ngờ gia gia sống ở đây?

Lăng Hồng Liên lại hỏi:

- Gia gia vừa nói tặc nhân Tang Diên Tề đã luyện thành “Hồi hoàn tử tượng thần công” chẳng lẽ trong thiên hạ không ai địch nổi hắn nữa?

Quy Kiến Bình đáp:

- “Hồi hoàn tử tượng thần công” nếu luyện đến cảnh giới tối cao thì gần như thân thể đạt tới cảnh giới thặng thừa kim cương bất hoại, người khác có nội công cao bao nhiêu cũng không làm được gì hắn.

Lăng Hồng Liên nói:

- Nhưng trong thiên hạ bất cứ vật gì cũng có khắc tinh kia mà? Chẳng lẽ không có loại võ công gì đánh bại được “Hồi hoàn tử tượng thần công” của Tang Diên Tề?

Quy Kiến Bình cười nói:

- Không biết người bên ba giang hồ được mấy năm nhưng xem ra kiến thức thu được không ít. Chỉ là gia gia mấy năm ẩn cư nơi hoang liêu này nên không biết có võ công nào thắng được “Hồi hoàn tử tượng thần công” không.

“Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Tiền bối có biết công lực luyện tới mức độ nào thì phá được “Hồi hoàn tử tượng thần công” không?

Quy Kiến Bình đáp:

- Ngày xưa sư tổ tiểu lão nhi có nói rằng, nếu công lực người nào luyện tới cảnh giới để một cái chậu bằng đá dày hai tấc đựng đầy nước, nếu chỉ lực điểm xuyên qua chậu nước mà làm thủng luôn chậu đá thì phá được “Hồi hoàn tử tượng thần công”.

Lão ngược nhìn “Bách Diệp Thần Cái” hỏi:

- Không biết Tạ đại hiệp có luyện được thần công như vậy không? Mấy năm nay tiểu lão nhi ra sức khổ luyện nhưng không có hy vọng gì.

Lão buông tiếng thở dài nảo ruột nói tiếp:

- Xem ra đời này kiếp này tiểu lão nhi không thể tận mắt nhìn thấy tặc tử Tang Diên Tề bị báo ứng rồi!

Lăng Hồng Liên nói:

- Gia gia cứ yên tâm! Liên nhi dám bảo đảm là không chỉ Tang Diên Tề bị trừng trị mà tặc đảng Cự Linh Giáo cũng sắp đến ngày diệt vong rồi!

Quy Kiến Bình hấp háy mắt hỏi:

- Phật tử từ bi! Liên nhi nói như vậy là nói thật chứ?

Giọng Lăng Hồng Liên kiên quyết:

- Liên nhi dám cam đoan lời mình nói ra đều là sự thực!

Quy Kiến Bình nói:

- Nếu có phải sống thêm hai mươi năm nữa mà chứng kiến được ngày ác nhân đền tội, tiểu lão nhi sẽ cố gắng!

Lăng Hồng Liên cười nói:

- Gia gia cứ tin đi! Ngày đó sắp đến rồi, không lâu như vậy đâu!

Tới đó “Bách Diệp Thần Cái” và Lăng Hồng Liên từ biệt Quy Kiến Bình quay lại tìm Tạ Vũ Diệp kể lại cuộc nói chuyện với Quy Kiến Bình.

Chờ khá lâu chàng với Linh Chân Tử mới quay lại.

Bốn người xuống chân núi tìm một con suối, tạc một cái chậu bằng đá dày hai tấc đựng đầy nước ra sức vận chỉ công thử xem.

Linh Chân Tử biết mình công lực tầm thường nên không thử, còn “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy điểm xuyên qua chậu nước, chỉ làm cho đáy chậu tạo thành một vết xước nhỏ thôi.

Đến lượt Tạ Vũ Diệp thử, chàng thi triển “Nhất chỉ thiên công” nhưng rốt cuộc cũng chỉ làm thủng lỗ sâu mới một tấc.

Cuối cùng tới lượt Lăng Hồng Liên.

Nàng vận cả “Huyền băng thần công” lẫn “Cửu u âm khí” xuất chỉ làm thủng được đáy chậu bằng đá dày hai tấc!

Tạ Vũ Diệp mừng rỡ nói:

- Không ngờ Liên muội công lực thâm hậu hơn tiêu huynh nhiều đến thế?

Lăng Hồng Liên lắc đầu nói:

- Tiểu bối biết công lực không sao thâm hậu hơn Tạ Vũ Diệp ca ca được đâu! Chỉ không hiểu vì sao lại xảy ra chuyện thần kỳ như thế?

“Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Chắc “Huyền băng thần công” có công năng kỳ ảo nào đó, nhưng bây giờ Liên muội muội đã có khả năng thắng được Tang Diên Tề, đó là vấn đề chủ yếu! Hô hô! Diệp lão đệ bây giờ đã chịu phục chưa? Lão ca ca thì đã yên tâm rồi! Sau này Diệp lão đệ đừng hòng khi hiếp Liên muội muội nữa!

Tối hôm sau họ lại đến Tiểu Tây Bình nhưng không đột nhập Tổng đàn mà bí mật đến gặp Quy Kiến Bình trong ngôi lầu tranh ở hoang lâm.

Quy Kiến Bình có phần bất ngờ khi được giới thiệu có vị Tạ Vũ Diệp danh chấn giang hồ đến thăm mình.

Sau một lúc lúng túng, lão dần dần bình tĩnh lại mời khách ngồi vào bàn rồi pha trà mời.

Tạ Vũ Diệp hỏi lão nhân cận kề về tình hình Cùng Lai phái thời gian qua, quan hệ giữa Tang Diên Tề với Mỹ Thiết Am và Cự Linh Giáo cũng như hành động của hắn đối với đệ tử Cùng Lai phái và Những hành động tội ác của hắn gây ra cho võ lâm, đặc biệt là công phu mà hắn vừa luyện thành, đặc biệt là những thủ hạ thân tín của Tang Diên Tề.

Theo lời Quy Kiến Bình thì Tang Diên Tề có tam tên thủ hạ thân tín hầu hết là người do Cự Linh Giáo phái đến, trong tám tên chỉ có hai người trước đây là sư đệ của Tang Diên Tề nhưng là đồng mưu với hắn từ trước.

Sáu tên đệ tử của Cự Linh Giáo trước khi Tang Diên Tề luyện thành “Hồi hoàn tử tượng thần công” thì thân thủ chẳng kém gì, thậm chí còn hơn tên phản bội kia.

Trong các môn phái võ lâm thì Cùng Lai là môn phái quy thuận Cự Linh Giáo đầu tiên. Vì thế trong việc gây bạo loạn hai môn phái Cái Bang và Lãnh Vân Bang thì Tang Diên Tề đóng vai trò rất lớn. Chính vì thế mà Mỹ Thiết Am coi Tang Diên Tề như cánh tay phải của mình. Nay Tang Diên Tề đã luyện thành “Hồi hoàn tử tượng thần công”, Mỹ Thiết Am lại càng cao hứng, coi đó chẳng khác gì thành tựu của bản thân.

Nhất là sau khi đấu với Tạ Vũ Diệp tại Đoạn Hồn Nhai dường như Mỹ Thiết Am bị thua một bậc, nay có người thân tín của mình hy vọng thắng được Tạ Vũ Diệp, làm sao hắn không mừng cuống lên và tràn trề hy vọng?

Mỹ Thiết Am coi Cùng Lai là vị trí tiền tiêu của mình để làm bàn đạp bá chiếm trung nguyên nên ra sức tăng cường lực lượng cho Tang Diên Tề. Hầu

như tất cả mọi trấn thành xung quanh Cùng Lai đều bố trí nhân tuyến của chúng.

Tang Diên Tề cũng có chủ trương của mình, lập nhân tuyến và hệ thống liên lạc biết rõ mọi hoạt động của quần hùng và những động tĩnh phát đi từ “Đan Tâm Trại”...

Tạ Vũ Diệp nhận xét:

- Dã tâm của Tang Diên Tề xem ra cũng không phải là nhỏ!

Quy Kiến Bình nói:

- Tạ đại hiệp! Đúng là không thể coi thường tên phản phúc này! Tang Diên Tề là kẻ vô cùng thâm độc xảo hoạt, thế nhưng ngoài mặt thì luôn luôn tỏ ra là người thành khẩn thiện lương. Đã không ít nhân vật võ lâm bị mắc lừa hắn mà đến nỗi thân bại danh liệt.

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Kẻ đại gian mà mang võ thánh hiền mới là rất khó đề phòng.

Quy Kiến Bình nói:

- Ngày xưa huynh trưởng của tiểu lão nhi và phụ thân của Liên nhi bị giết cũng tin vào những lời đường mật và vẻ bề ngoài thiện lương của hắn!

Lăng Hồng Liên hỏi:

- Chẳng lẽ Tang Diên Tề không sợ có người tìm hắn báo thù?

Quy Kiến Bình nói:

- Hải tử! Đó là cái đáng sợ nhất... Từ khi hắn lên làm bang chủ, một mặt ra sức đàn áp những người bất đồng chính kiến, một mặt hắn tìm nơi ẩn mật cho bố trí cơ quan và người thân tín canh gác, đêm ngày khổ luyện võ công, trước khi luyện thành “Hồi hoàn tử tượng thần công” đâu có dám tiếp xúc với ai trong giang hồ? Ngay cả nhiều việc quan trọng hắn cũng chỉ phái đệ tử thân tín xuất diện mà thôi.

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Đệ tử thân tín của Tang Diên Tề có đông không?

Quy Kiến Bình đáp:

- Người cũ trong bang, ngoài hai tên sư đệ đồng mưu với hắn từ xưa, chỉ có thêm năm sáu chục. Ngoài ra hắn còn tuyển mộ thêm cả trăm cao thủ hắc đạo, ngoài ra còn lực lượng do Mỹ Thiết Am chi viện...

Tạ Vũ Diệp nói:

- Xem ra việc giải quyết Cùng Lai phải không dễ.

Lăng Hồng Liên nói:

- Chẳng lẽ Vũ Diệp ca ca sợ tên tặc đồ đó?

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Không phải thế! Ta chỉ nghĩ rằng lần này nếu như muốn khôi phục lại Cùngth Lai như ngày trước, chỉ e buộc phải đại khai sát giới...

“Bách Diệp Thần Cái” nghiêm mặt nói:

- Hiền đệ! Thân ở trong giang hồ chứ đâu phải ở Phật môn? Cho nên sát kiếp là rất khó tránh. Người ta vẫn nói: “Lấy sát nghiệp để đình chỉ sát nghiệp”. Đối với hạng hung tàn ác bá như Tang Diên Tề thì chỉ có giết đi mới đình chỉ được những tội ác tiếp theo. Hãy coi an ninh của võ lâm làm trọng mà chớ học thói mềm yếu của hạng đàn bà! Nên biết tha thứ kẻ ác nhiều khi cũng bị coi là đồng phạm của chúng! Ngươi không nhớ câu “dưỡng hổ điều họa” hay sao?

Quy Kiến Bình lập tức tán đồng:

- Doãn bang chủ nói rất chí lý! Đối với người tốt thì hãy lấy lễ nghĩa mà đối xử, nhưng đối với ác nhân thì chỉ đao kiếm mới được thôi! Cổ thư viết “Đã vì đại nghĩa thì không được ước thúc vì tiểu tiết!” Học thói mềm yếu của nữ nhân thì chỉ làm hỏng sự mà thôi! Tạ đại hiệp! Hãy nghe tiểu lão nhi khuyên một lời: Tang Diên Tề là người đại gian đại ác. Thủ hạ hắn cũng đều là hạng sài lang, không cải hóa được đâu!

Lăng Hồng Liên tiếp lời:

- Vũ Diệp ca ca! Chúng ta đều là cô nhi, cũng như hoàn cảnh của “Nhất kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiếu khi trở về sơn trang thì chỉ thấy chỉ còn lại chôn hoang tàn, phụ mẫu, người thân đều bị giết không còn lại một ai... Tất cả đều là tội ác do Cự Linh Giáo gây ra. Tang Diên Tề bây giờ là một bộ phận của chúng! Những bằng chứng đẫm máu như thế buộc huynh phải thêm quyết tâm trừ ma diệt ác mới chặn được bàn tay đầy máu của chúng, nếu không thì làm sao xứng với hoài vọng của phụ mẫu nằm nơi chín suối? Làm sao còn xứng là thân tu mi đọc ngang bậy thước?

Quy Kiến Bình nói:

- Liên nhi! Trước mặt Tạ đại hiệp không được dùng những câu vô lễ như thế!

Tạ Vũ Diệp nói:

- Liên muội cứ yên tâm! Tiểu huynh quyết không phải là người dung tha kẻ gian ác đâu. Chỉ là muốn cố sức giảm bớt đại khai sát giới giết kẻ vô hạnh mà thôi!

“Bách Diệp Thần Cái” cười nói:

- Xin Quy tiên bối hãy yên tâm! Vị Diệp lão đệ và Liên muội muội chỉ đùa mấy câu thế thôi. Nếu ngày nào tôn nữ của tiên bối mà không cự nự Vũ Diệp ca ca mình mấy câu là ăn không ngon đâu!

Câu đó làm cả mấy người cùng cười vang.

Lăng Hồng Liên trừng mắt nhìn “Bách Diệp Thần Cái” nhưng không dám nói gì.

Quy Kiến Bình nhìn Tạ Vũ Diệp nói:

- Tạ đại hiệp, khi nào giao chiến với tặc nhân Tang Diên Tề, tiểu lão nhi xin phép các vị một tay. Tiểu lão nhi võ công tuy bình thường nhưng có chút thể lực. Trong đám đệ tử chính phủ có không ít đồ tử đồ tôn cầu tiểu lão nhi. Nói gì thì nói đối với tiểu lão nhi chúng không dám vô lễ đâu.

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Vâng! Nhưng trước mắt khi bắt đầu tấn công, xin tiên bối cứ ở nguyên chỗ này, đừng có hành động gì mà để đối phương đâm ra cảnh giác. Chỉ cần bí mật theo dõi động tĩnh của Tang Diên Tề là được. Trước khi tổng tấn công, vẫn bối sẽ cho người đến đón.

Bốn người bàn chuyện thêm một lúc rồi từ biệt ra về, Quy Kiến Bình dùng “Truyền âm nhập mật” nói với “Bách Diệp Thần Cái”:

- lát nữa Doãn Bang chủ hãy ở lại thêm một lúc, tiểu lão nhi có mấy lời muốn nói.

“Bách Diệp Thần Cái” cùng Tạ Vũ Diệp, Lăng Hồng Liên và Linh Chân Tử ra khỏi Tiểu Tây Bình xong bảo ba người đi trước, mình có việc ở lại chốc lát sẽ về sau rồi quay lại ngôi lều.

Chủ khách an tọa xong, “Bách Diệp Thần Cái” liền hỏi:

- Chẳng hay Quy tiên bối có gì chỉ giáo?

Quy Kiến Bình đáp:

- Không có chuyện gì quan trọng, chỉ là ... thái độ của Liên nhi đối với tạ đại hiệp làm tiểu lão nhi không được yên tâm.

“Bách Diệp Thần Cái” cười nói:

- Có gì mà không yên tâm? Diệp lão đệ đã thành tôn nữ tể chính thức của tiên bối rồi!

Quy Kiến Bình nhú mày hỏi:

- Tôn nữ tể chính thức của tiểu lão nhi?

“Bách Diệp Thần Cái” gật đầu:

- Không sai! Sư phụ của Liên muội muội “Hàn Nguyệt Thần Ni” đã làm lễ chúc phúc cho đôi uyên ương đó rồi!

Quy Kiến Bình cả mừng nói:

- Vậy thì tốt quá! Lăng gia bây giờ chỉ còn lại một cái chồi đó thôi. Có được rể quý như Tạ đại hiệp thì còn gì bằng? Quả là ông trời còn có mắt!

Lão nói xong đưa tay run run lục tìm trong túi lấy ra một chiếc ngọc bội đưa cho “Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Đây là di vật của mẫu thân Lăng Hồng Liên, bây giờ hãy dùng nó làm vật định tình của đôi trẻ. Nhờ Doãn bang chủ trao nó cho Tạ đại hiệp, coi như phụ mẫu nó đã chấp nhận cuộc hôn nhân này!

“Bách Diệp Thần Cái” dùng hai tay tiếp lấy cất vào túi rồi từ biệt Quy Kiến Bình, đuổi theo ba người đồng hành.

Lăng Hồng Liên thấy lão quay lại liền lên tiếng trách móc:

- Lão ca ca nói chuyện với gia gia tiểu muội cả mấy canh giờ còn chưa chán hay sao mà còn dậm giúi quay lại nữa thế?

“Bách Diệp Thần Cái” cười “hô hô” nói:

- Ngươi lo chúng ta nói xấu sau lưng chứ gì?

Lăng Hồng Liên đáp:

- Còn không phải hay sao?

“Bách Diệp Thần Cái” nói:

- Gia gia sợ ngươi hỗn láo với Vũ Diệp ca ca nên nhờ lão ca ca quản thúc chặt chẽ hơn mà thôi.

Lăng Hồng Liên “hừ” một tiếng nói:

- Gia gia thật lắm chuyện! Tiểu muội hỗn láo với Vũ Diệp ca ca hỏi nào?

“Bách Diệp Thần Cái” đáp:

- Đó là Quy tiên bối đề phòng như thế...

Tới đó mới đưa chiếc ngọc bội cho Tạ Vũ Diệp và kể lại chuyện vừa rồi.

Ngày hôm sau, bốn người lại quay trở về “Đan Tâm Trại”, thấy Thanh Trúc Đạo Nhân và “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ cũng đã về trước đó vài hôm. Vừa được tin Tạ thống lĩnh trở về, “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn lập tức cho bày tiệc ở “Tụ nghĩa sảnh” rồi mời mọi người đến bàn định kế hoạch xuất binh.

Thiện Vân trưởng lão ngồi bên Thanh Trúc Đạo Nhân cười nói:

- Lão mũi trâu! Nhiều năm không gặp, không ngờ bây giờ ngươi vẫn còn tráng kiện hăng hái tham gia đại sự võ lâm thế này. Vừa rồi ngươi đi trinh sát ắt đã biết rõ tình hình địch ta. Theo ngươi thì trong chiến dịch quyết định sắp tới, chúng ta thắng chắc được mấy phần?

Thanh Trúc Đạo Nhân đáp:

- Cái đó hãy nghe “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ thuật lại tình hình xong thì ngươi cứ tự mình xác định xem,. Tương quan lực lượng giữa địch và ta, lão đạo còn chưa được rõ lắm.

“Địa Hồ” Bàng Khắc Chi uống xong chén rượu mới lên tiếng:

- Chuyên này đến Tổng đàn Cự Linh Giáo trình sát, tại hạ cũng như Thanh Trúc Đạo Trưởng được đệ tử Phân đà Ngân Xuyên của cái bang giúp đỡ rất nhiều, nhân đây tại hạ xin bày tỏ lòng biết ơn đối với Doãn Bang chủ đã ra sức chiếu cố...

“Bách Diệp Thần Cái” cười nói:

- Đại sự là do võ lâm làm nên để trừ tai họa cho chính mình, muốn vậy các môn phái phải đồng tâm hiệp lực, nói gì đến ơn huệ?

Tạ Vũ Diệp nói:

- Xin Bàng huynh hãy nói tường tận binh tình và cách bố trí của Cự Linh Giáo để mọi người thương nghị.

“Địa Hồ” Bàng Khắc Chi hăng giọng nói:

- Trước khi đột nhập Tổng đàn Cự Linh Giáo, tại hạ tới Ngân Xuyên nghe ngóng tình hình thì biết Tổng đàn Cự Linh Giáo được thiết lập trong núi Hạ Lan Sơn phía tây bắc Ngân Xuyên năm mươi dặm, trong một sơn cốc hiểm trở có tên là U Hồn Cốc thuộc ngọn “Xích Thạch Lĩnh”, bốn mặt đều là vách đá thẳng đứng cao ngất tầng mây, trong sơn cốc cỏ cây rậm rạp.

Ở lại Ngân Xuyên một ngày, tối hôm sau tại hạ đến “Xích Thạch Lĩnh” đi vòng xung quanh U Hồn Cốc mấy vòng, thấy rất nhiều trạm canh phòng bí mật...

Vì sợ bị phát hiện nên tại hạ không dám đột nhập U Hồn Cốc ngay, trở về Ngân Xuyên.

Ngay cả ở đây cũng có rất nhiều đệ tử Cự Linh Giáo hoạt động, các tử lâu khách điếm đều có người canh chừng nên không dám trú lại khách điếm mà hóa trang thành đệ tử Cái Bang vào một ngôi hoang miếu ngủ qua đêm. Cứ như vậy qua mấy ngày, cứ chiều chiều tại hạ tới U Hồn Cốc thăm dò hoặc vào các tử lâu khách điếm ở Ngân Xuyên nghe tin tức, đến khuya lại quay về hoang miếu nghỉ ngơi.

Nửa đêm thứ ba, đột nhiên tại hạ nghe có người tiến vào miếu liền ẩn vào góc kín đáo quan sát, thấy hai tên hán tử mặc dạ hành y đến trước miếu điện nhìn vào nói:

- Người là ai? Đến ở trong miếu này có việc gì?

Tại hạ vô cùng kinh hãi, biết hành tung đã bị lộ liền rời chỗ ẩn nấp đứng lên trả lời:

- Người trong giang hồ vốn coi giang hồ là bạn, tứ hải là nhà. Đi đường lỡ bước tìm đến miếu hoang nghỉ chân thì có gì là lạ?

Người ngoài miếu cười hắc hắc nói:

- Đi đường lữ bước ư? Các hạ đừng dùng vải thưa che mắt thánh! Chúng ta biết ngươi trú lại trong miếu này mấy hôm rồi!

Tại hạ đáp:

- Trú mấy ngày thì đó là việc của bản nhân, liên quan gì đến các vị?

Một trong hai dạ hành nhân nói:

- Ngươi lén lút tới “Xích Thạch Lĩnh”, hiển nhiên là gian tế muốn do thám Tổng đàn Cự Linh Giáo, sao lại không liên quan?

Nói xong lao vào điện xuất thủ đánh ngay.

Tại hạ lách mình tránh thế rồi bỏ người lướt tới sau lưng đối phương vung tay đánh ra một chưởng.

Dạ hành nhân tựa hồ sau lưng có mắt, không quay người mà vung chưởng đánh ngược lại tiếp chiêu.

Chỉ nghe “Bình” một tiếng, tại hạ bị một luồng kinh lực cực kỳ hung mãnh đánh lùi lại ba bước, chỉ một chiêu đầu đã biết công lực đối phương cao hơn mình.

Bấy giờ dạ hành nhân mới quay lại tấn công càng lúc càng kịch liệt, nhưng tại hạ không dám tiếp chiêu nữa, thi triển thân pháp tránh đi.

Thế nhưng đối phương có tới hai người, không chỉ công lực cao mà thân pháp chiêu thuật đều rất kỳ ảo.

Sau khi tên thứ hai gia nhập vào vòng chiến không lâu thì tại hạ bị trúng một chỉ vào Kiên Tĩnh huyệt.

Chính lúc ấy chợt nghe tiếng quát:

- Dừng tay!

Đồng thời một dạ hành nhân kêu lên một tiếng ngã lăn xuống đất.

Tại hạ chú mục nhìn lại, thấy người cứu mình là một lão đạo.

Người này bước vào miếu điện nhìn dạ hành nhân chưa bị điểm ngã hỏi:

- Không biết hai vị với vị huynh đệ kia có xung đột gì mà xảy ra động thủ như vậy?

Dạ hành nhân đáp:

- Xin đạo trưởng minh giám, chúng tôi chỉ muốn hỏi rõ xem bằng hữu đó là ai thôi, không có ý định làm hại mạng đâu!

Lão đạo tiếp tục truy vấn:

- Hai vị là ai? Tới đây làm gì?

Dạ hành nhân đáp:

- Huynh đệ chúng tôi tới đây là để tìm phi đồ Cự Linh Giáo trả thù.

Lão đạo nghe nói liền xuất thủ giải huyết đạo cho dạ hành nhân nằm dưới đất rồi bước ra đóng chặt cửa điện lại, tới bàn cúng tìm được một mẫu nến đánh lửa thắp lên rồi quay lại hỏi tại hạ:

- Hình như người là “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ, đệ tử phái Côn Lôn, vậy có biết lão đạo là ai không?

Thiện Vân trưởng lão nghe “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ kể đến đó, cười “hô hô” nói:

- Chính là lão mũi trâu Thanh Trúc Đạo Nhân chứ gì? May mà lão ta đến kịp cứu được người một mạng...

“Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ không trả lời, kể tiếp:

- Tại hạ chấp tay hành một lễ đáp:

- Xin tiên bối thứ tội, vãn bối kiến thức nông cạn chưa biết lão nhân gia...

Lão đạo cười nói:

- Lão đạo là Thanh Trúc Đạo Nhân của phái Hoa Sơn, Tạ Vũ Diệp chính là đồ tôn của lão đạo đó!

Cả ba người nghe Thanh Trúc Đạo Nhân nói Tạ thống lĩnh danh chấn giang hồ là đồ tôn của mình đều cung kính quỳ xuống bái lễ.

Thanh Trúc Đạo Nhân nói:

- Ba vị đừng khách khí! Chúng ta hãy ngồi quây quần lại nói chuyện!

Mọi người lập tức làm theo.

Qua câu chuyện mới biết hai dạ hành nhân là hai huynh đệ Trác Vũ Hiên và Trác Vũ Đình, thế cư ở “Yến Tước Sơn Trang”.